

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Tomii

**Precum în mijlocul
Ucenicilor Tăi ai venit,
Mântuitorule, pace
dându-le lor, așa vino și
la noi și ne mântuiește !**

Din Canonul Utreniei

LUMINÂNDA Glasul al doilea

Cel ce cu mâna ta ai cercat
rănila mădularelor Mele,
Toma, să nu-Mi fii
necredincios, Mie, Celui rănit
pentru tine; ci gândește la fel
cu Ucenicii și mă
propovăduiește Dumnezeu
viu.

Slavă ... și acum...

Astăzi primăvara miresmează
și făptura cea nouă se bucură;
astăzi se ridică încuietorile
ușilor și ale necredinței
prietenului Toma, care
grăiește: Domnul meu și
Dumnezeul meu !

Icoană pictată pe pânză și donată parohiei
de către doamna Căliman Ioana

DUMINICA ÎNCREDINȚĂRII

*Dacă nu voi vedea eu în
palmele Lui semnele cuielor
și dacă nu voi pune degetul
meu în semnul cuielor și
dacă nu voi pune mâna mea
în coasta Lui, nu voi crede !*
Fermitatea cuvintelor lui
Toma mărturisesc tocmai
incapacitatea umană de a
pătrunde cu mintea cele
dumnezeiești.

Proverbiul "Toma
Necredinciosul" nu este
însă mai "necredincios"
decât ceilalți ucenici. El,
care încă nu-l văzuse pe
Hristos înviat, exprimă de
fapt și îndoiala celorlalți,
care, deși Îl văzuseră, nu le
venea să creadă (Marcu
16,14), sau credeau că văd
un duh (Lc. 24,36).

Toma, cel dintâi, are
curajul de a atinge pe
Hristos după Înviere, nu
doar pentru încredințarea sa
și a apostolilor, dar și
pentru încredințarea noastră
a celor de azi !

*Domnul meu și Dumnezeul
meu !* – Cuvintele lui Toma
nu se referă la măreția
minunii Învierii, ci
mărturisesc două lucruri
fundamentale pentru
credința creștină:

Întâi de toate,
Hristos cel Înviat este real,
adevărat, nu este o iluzie,
(urmare în pag.2)

EVANGHELIA ZILEI de la Ioan (20,19-31)

19. Și fiind seară, în acea zi de'ntâi a săptămânii, și ușile fiind încuiate acolo unde ucenicii erau adunați de frica Iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: "Pace vouă !"
20. Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul.
21. Atunci Iisus le-a zis iarăși: "Pace vouă ! Așa cum Tatăl M-a trimis pe Mine, tot astfel și Eu vă trimit pe Voi".
22. Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: "Luați Duh Sfânt !,
23. căroră le veți ierta păcatele, li se vor ierta; căroră le veți ține, ținute vor fi"
24. Dar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus,
25. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: "L-am văzut pe Domnul!" Dar el le-a zis: "Dacă nu voi vedea eu în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu-mi voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu-mi voi pune mâna mea în coasta lui nu voi crede"
26. Și, după opt zile, ucenicii Săi erau iarăși înlăuntrul și Toma împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: "Pace vouă!"
27. apoi i-a zis lui Toma: "Adu-ți degetul tău încoace; și vezi mâinile Mele; și adu-ți mâna ta și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios !"
28. Răspunzând Toma I-a zis: "Domnul Meu și Dumnezeul meu !"
29. Iisus i-a zis iarăși: "Pentru că M-ai văzut, ai crezut; fericiți cei ce au crezut fără să fi văzut !"
30. Și încă alte minuni a făcut Iisus în fața ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta.
31. Iar acestea s-au scris, pentru ca voi să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, viața să aveți întru numele Lui.

(Urmare din pag.1)

o părere, sau o himeră. Prin atingere, Toma a recunoscut și a confirmat că, deși a intrat prin ușile încuiate, Hristos era aceeași persoană: Învățătorul - “Domnul meu”.

Dar Toma nu se oprește aici: el vede în Patima Crucii lucrarea mântuitoare dedicată omului, vede în Înviere biruința asupra iadului, vede în Arătarea lui Hristos rostul chemării la apostolat și necesitatea propovăduirii, vede pe Însuși Creatorul și exclamă “Dumnezeul meu !”

“*Pentru că M-ai văzut, ai crezut; fericiți cei ce au crezut fără să fi văzut !*” – Să fie ignoranța o cale a fericirii ? – Nicidecum ! Exprimarea Mântuitorului surprinde cu adevărat eroarea lui Toma, *condiționarea credinței*, care nu mai lasă loc iubirii. Și aceasta este una dintre

erorile căreia îi pot cădea pradă și bunii credincioși. Pentru că generează în conștiința noastră automatisme ce pot degenera spre superstiție, sau, ceea ce este și mai grav, spre *credința din interes*.

Altfel spus, cunoașterea lui Toma, senzitivă și rațională, nu se poate ridica la înălțimea cunoașterii spirituale. Dar este la fel de adevărat că nici aceasta din urmă nu se poate lipsi de primele, căci ar putea ușor deveni “răvnă fără pricepere”.

Încredințarea lui Toma este așadar încredințarea noastră. Ce a făcut Toma ne spune știm din Sfânta Tradiție – a fost credincios până la moarte Celui Înviat, propovăduind Evanghelia cu prețul propriei vieți. Cum vestim noi lumii de azi mesajul Învierii ?

- ❖ Deși aflată la exact o săptămână după Învierea Domnului, Duminica Tomii este însemnată în calendar ca fiind “a doua” după Paști. Acest mod de a număra duminicile specific doar perioadei pascale, în care Duminica Paștilor este și prima după Paști, ne pune în față tocmai faptul că Învierea din morți s-a produs imediat după miezul nopții “în ziua cea dintâi a săptămânii”, care, ea însăși, devine ziua cea “de după Înviere”.
- ❖ Spre deosebire de toate celelalte perioade ale anului bisericesc, în această perioadă pascală, duminica este pusă ca început al fiecărei săptămâni, “ziua cea dintâi a săptămânii”, începutul Creației din nou a omului. În această perspectivă, duminica convertește ziua de odihnă în timp de lucrare pentru propria înviere din faptele cele moarte.
- ❖ Salutul și imnul creștin folosesc timpul trecut: “Hristos a înviat”, dar creștinii sunt chemați să actualizeze mesajul serbării. Ca semn al trăirii prezente a timpului Învierii, chiar și la rugăciunile personale nu se începe cu invocarea “Împărate Ceresc”, ci cu Imnul Pascal (rostit de trei ori), căci în vremea aceea Duhul Sfânt încă nu se pogorâse.
- ❖ Miercurile și Vinerile de după Duminica Tomii și până la Înălțarea Domnului sunt zile cu dezlegare la pește, tocmai pentru bucuria Sfintei Învieri.

SINAXARUL ZILEI

În Duminica a doua după Paști prăznuim înnoirea mărturisirii Învierii lui Hristos și pipăirea coastei Domnului după Înviere de către Sfântul Apostol Toma. Iar arătarea Mântuitorului după Înviere Sfântului Apostol Toma, spre încredințarea acestuia, a fost așa: În seara zilei în care S-a sculat din morți, Mântuitorul Hristos și S-a arătat ucenicilor Săi, intrând prin ușile încuiate, Sfântul Apostol Toma nu era cu împreună cu dânșii. Și spunându-i aceștia că au văzut pe Domnul, el nu i-a crezut. Iar lucrul acesta s-a întâmplat prin marea purtare de grijă a lui Dumnezeu față de lume, căci prin îngăduința aceasta a încredințat întreaga omenire de Învierea Sa. Deci, fiind iarăși adunați ucenicii în același loc, la opt zile după Înviere, Sfântul Apostol Toma era împreună cu dânșii. Iar ușile fiind încuiate de frica iudeilor, iarăși s-a arătat Hristos, stând în mijlocul lor și zicând: “*Pace vouă !*”. După aceea S-a întors spre Toma și i-a zis: “*Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi ne-*

credincios, ci credincios.” Iar Toma cu deadinsul ispitind și luând credință prin pipăire a strigat: “*Domnul meu și Dumnezeul meu !*” Mâna a pus-o pentru trup, iar cuvintele le-a rostit pentru Dumnezeire. Și Hristos a zis către dânșii: “*Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut !*”

Aceasta a fost a doua arătare a lui Hristos. Iar a treia a fost la Marea Tiberiadei, la pescuirea minunată, când Domnul Hristos a pus pește pe cărbuni, adevărind și prin mâncare Învierea. După aceea S-a arătat în Emaus, apostolilor Luca și Cleopa. A cincea oară S-a arătat în Galileea celor unsprezece, după cum spusese dinainte de Înviere.

De la Înviere până la Înălțare, după cum spune Scriptura și Scriptura, Hristos “S-a înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare, arătându-li-se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre împărăția lui Dumnezeu “ucenicilor Săi și prin ei la toată făptura .

De la îndoială la credință mărturisită

Profilarea și întărirea unei anume credințe religioase se formează prin instrucție și educație creștină - în lipsa căreia nu poți avea o viață creștină. Fără o bună informare și formare, credința ar glisa ușor în credulitatea și supunerea oarbă față de orice sursă ce își arogă demnități ce nu țin de spiritul ei. Este nevoie de o minimă punere în chestiune, iar după ce depășim pragul problematizării, ne putem lăsa purtați de voia credinței.

Apostolul Toma, având o necredință onestă, care a vrut să se convingă în mod definitiv, n-a fost condamnat de Iisus, ci lămurit în maniera în care ucenicul i-o ceruse.

Sfinții Părinți au numit necredința lui Toma o necredință fericită. De ce? Pentru că a mers spre căutarea unui temei și a condus la convertirea și credința multora de după el. Prin mărturisirea lui Toma ("Domnul meu și Dumnezeu meu!" - Ioan 20,28) se face încredințarea Învierii implicit a dumnezeirii lui Hristos ("Acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață în numele Lui" - Ioan 20,31).

Așadar o incertitudine bine cultivată, [și profesat] poate naște o certitudine. Trebuie să avem, însă, măsura îndoielii: să [tim când ne] îndoim [și când ne oprim din] îndoială. Taina - în semnificația sa de mister, de inefabil, nu suferă cercetare, ispitire. Cum am putea cerceta, înțelege, Taina ~nvierii Domnului, cea mai presus de fire, decât prin credință - "ucenicii" (Isaac Sirul).

Dacă simțim un acord între ceea ce vine din gândire [și ceea ce vine din credință], nu putem nici să credem fără a gândi, nici să gândim fără a crede, credința rămânând în final o auto-revelare a lui Dumnezeu. Mereu invocăm Harul lui Dumnezeu, pentru a ni se descoperi, cum s-a descoperit ucenicilor. La sfârșitul Sfintei

Liturghii, preotul rostește: "Binecuvintează Domane pe cei ce Te binecuvintează", deci pe cei ce L-au binecuvântat - L-au premurit - Domnul îi binecuvintează - le trimite o parte din energia divină.

Vorbindu-se de caracterul misiunii ortodoxe contemporane, s-au subliniat două trăsături specifice: pe de o parte, *Tradiția* înseamnă misiune, deoarece ceea ce s-a primit este transmis din generație în generație; pe de altă parte *Biserica* antrenează credința ei, prin cult în general, într-o dublă mișcare: adunarea publică pentru Liturghia euharistică [și alte forme de cult colectiv, și trimiterea creștinilor pentru mărturisirea de credință], în mod discret, prin calitatea vieții lor morale, spirituale. Așadar, acest cult nu trebuie înțeles ca o introspecție, refugiu; Liturghia nu se limitează la slujba de celebrare în Biserică, ci trebuie să fie continuarea în viața credincioșilor (putem împărți din ce am auzit, înțeles dintr-o predică [și celui ce n-a fost prezent, putem împrumuta, dăruie "o carte de suflet" celui mai bun prieten; putem împărți prin cuvânt, îndemna, la rugăciune pe cel deznădăjduit; nu ne oprim asupra nimicului să ne implicăm într-o activitate pe care o putem întreprinde, etc).

Spun Sfinții Părinți, măsura credinței este măsura vieții. Credința nu este ceva superficial ci presupune angajare, exprimare prin fapte. Credința ne întărește nu prin ea însăși (sunt credincios pentru că aparțin unui popor ce se zice credincios [și mi este de ajuns, spre exemplu], ci pentru că ne plasează pe drumul unei perfecționări neîncetate, ne pune în legătură cu Hristos. Cine are credință este fericit.

~i va spune Iisus lui Toma: "Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut [și au crezut]" (Ioan 20,29). A noastră este fericirea când credem fără a ne îndoii mărturisind în prezența Lui cea veșnică și pătătoare.

Vasilissa

- ❖ Sfântul Apostol Toma, numit și Geamănul, era din cetatea Galileii cu numele Paneada. Deși nu sunt mărturii referitoare la profesiunea sa, probabil era pescar, ca și cei mai mulți dintre ucenici. Nu era cărturar, dar el aducea lui Hristos un suflet cinstit și curajos și un devotament până la moarte, motiv pentru care a și fost chemat de Mântuitorul la apostolat.
- ❖ Din rânduiala lui Dumnezeu, îndoiala lui Toma a întărit credința în Înviere.
- ❖ După Înălțarea Domnului la cer și după Pogorârea Duhului Sfânt, apostolii au tras la sorți zonele în care vor propovădui. Sfântului Toma i-au căzut sorții să meargă în India. Deci el a propovăduit cuvântul lui Dumnezeu, la mezi, la parți și la indieni, pe mulți dintre aceștia creștinându-i și

întemeind biserici. Însă, la porunca unui rege păgân, Sfântul Apostol Toma a fost ucis de ostași, primind astfel cununa muceniciei. Moaștele sale au fost depuse multă vreme la Edesa. Tradiția mărturisește că Sfântul Apostol Toma purta cu sine în peregrinările sale, prin India, o Evanghelie a Sfântului Matei.

- ❖ În baza tradițiilor moștenite de primele biserici întemeiate de Apostolul Toma, până în ziua de astăzi funcționează comunități creștine în Malabar și India.
- ❖ Sfântul Apostol Toma este unul dintre apostolii care au scris foarte mult. Din nefericire, scrierile sale au ajuns prin filiera unor erezii care au zdruncinat antichitatea creștină, precum gnosticii sau maniheii. Tocmai pentru acest motiv, nereușind a se identifica originalul în întregime, Sfinții Părinți nu le-au inclus în canonul cărților Noului Testament. Între aceste scrieri amintim: *Evanghelia Sf. Toma*, *Apocalipsa Sf. Toma*, *Faptele Sf. Toma*, *Cartea lui Toma adversarul*, *Evanghelia lui Toma despre copilăria lui Iisus*.

Biserica Toma Cozma în ajun de Hram

ȘTIRI DIN PAROHIE

- Meditațiile gratuite la matematică se întrerup pe perioada vacanței de Paști, urmând a se relua, după același program o dată cu începerea cursurilor școlare.
- Mulțumim pe această cale membrilor consiliului și comitetului parohial, precum și enoriașilor noștri și creștinilor binevoitori, care ne-au sprijinit în organizarea manifestărilor legate de hramul parohiei.
- Mulțumim de asemenea tuturor celor care ne-au sprijinit în sistematizarea pe verticală a curții Bisericii, precum și sponsorilor care ne-au sprijinit material sau cu forță de muncă pentru lucrările care sunt în curs de desfășurare la Praznicar.
- Asigurăm pe toți binefăcătorii noștri că sunt mereu pomeniți în rugăciunile noastre

